zrozpaczony

adjectif | zrozpaczony - singulier, nominatif

desespere

Adam jest zrozpaczony po utracie pracy.

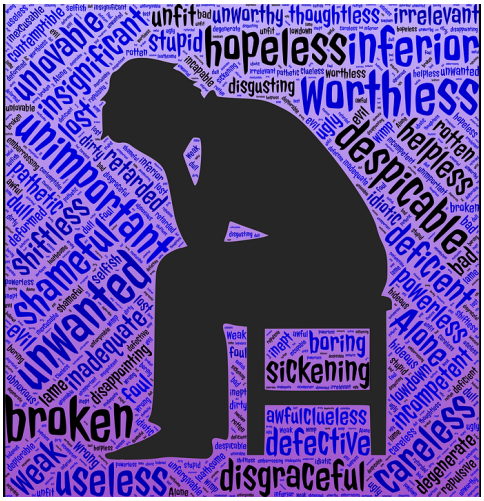

	l.poj.	l.mn.
nominatif	zrozpaczony	zrozpaczeni
genitif	zrozpaczonego	zrozpaczonych
datif	zrozpaczonemu	zrozpaczonym
accusatif	zrozpaczonego	zrozpaczonych
instrumental	zrozpaczonym	zrozpaczonymi
locatif	zrozpaczonym	zrozpaczonych
vocatif	zrozpaczony	zrozpaczeni

	l.poj.	l.mn.
nominatif	zrozpaczona	zrozpaczone
genitif	zrozpaczonej	zrozpaczonych
datif	zrozpaczonej	zrozpaczonym
accusatif	zrozpaczoną	zrozpaczone
instrumental	zrozpaczoną	zrozpaczonymi
locatif	zrozpaczonej	zrozpaczonych
vocatif	zrozpaczona	zrozpaczone

	l.poj.	l.mn.
nominatif	zrozpaczone	zrozpaczone
genitif	zrozpaczonego	zrozpaczonych
datif	zrozpaczonemu	zrozpaczonym
accusatif	zrozpaczone	zrozpaczone
instrumental	zrozpaczonym	zrozpaczonymi
locatif	zrozpaczonym	zrozpaczonych
vocatif	zrozpaczone	zrozpaczone